

Вжтрѣшнитѣ сплетни, обаче, попрѣчватъ твърдѣ много на Сърбия. Нейното внимание години подѣ редѣ бива погълнато само отъ междупартийни разпри, които винаги сж докарвали династични промѣни. На 11 декември Александъръ Карагеоргиевичъ бива принуденъ да напустне прѣстола, за да се въцари вмѣсто него наново Милошъ Обреновичъ I, върху когото сръбскиятъ народъ възлага всичкитѣ си надежди. Но слѣдъ двѣ години (11 декември 1858 — 14 септември 1860 г.) той напуца свѣта. Прѣстола наслѣдьява за втори пжтъ синъ му Михаилъ Обреновичъ II. Двѣ годишното властвуване на Милоша е зарегистрирало само конфликта му съ коменданта на бѣлградската крѣпость Османъ-паша, свършенъ съ писменъ протестъ отъ сръбска страна, основанъ на Хатишерифа отъ 1830 година. И, безсилно да се разправи самѸ, сръбското правителство прибѣгва пакъ до помощта на своитѣ съсѣди.

„Права отпора српска влада није ни могла дати паши, но она покуша да подржава оне тешкобе, на које је порта веѣ наишла у Бугарској и у Босни“¹⁾. Несполучливи оставатъ и опититѣ на Милоша, веднага слѣдъ възкачването му на прѣстола, прѣдъ високата порта да се изпълнятъ, неизпълненитѣ при князь Александра въпроси, рѣшени по начало отъ издаванитѣ по-рано фермани. Между тия въпроси е билъ и тоя за турскитѣ гарнизони въ крѣпоститѣ, както и за мюсулманитѣ, населяващи сръбскитѣ градове. Портата отбива всички молби на Милоша, отбива и заискванията му, што турцитѣ въ Сърбия да останатъ поне подѣ сръбска юрисдикция. Изпратената депутация на чело съ И. Гарашанина да третира тѣзи въпроси, бива принудена да подаде протестъ и да напустне Цариградъ²⁾.

При такова положение на работитѣ умира Милошъ. Синъ му Михаилъ рѣшава да повтори отново опититѣ на баща си прѣдъ портата за изселване на турцатѣ отъ градоветѣ и за наслѣдствено княжеско достойнство, като напуца обаче бащината си политика на угаждания и прѣгржца тая жа народнитѣ интереси — независима и смѣла³⁾. За тази цѣль той изпраца въ Цариградъ пакъ Илия Гарашанина, а въ

¹⁾ Друга влада Милоша Обреновиѣа (од 1859—1860 г.). Пише Нил Александровиѣ — Попов. Стр. 77. Петгр. 1882: тоже — Сърбија и турска влада од 1861 до 1867 године, отъ сжщия авторъ, 1879 г., стр. 13—14.

²⁾ Сърбија и турска влада etc. стр. 13. Сжщо — Спољашни одношаји Сърбије новијега времена. Друга књига 1860—1868, написао Јов. Ристиѣ, стр. 86—87.

³⁾ Н. Р. Овсянниѣ, Влнжннй Востокъ и Славянство, 1913, стр. 142.